

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

13. 11. 2023 - 19. 11. 2023

motto týdne:

„Ten, kdo doufá v Boha a spoléhá se na něj, je jako strom u vody.“

PONDĚLÍ 13. 11. památka sv. Anežky České, panny

Lk 17,1-6; Žl 139,1-3.4-6.7-8.9-10 Komentář: **Mdr 1,1-7**

Slova, kterými se naše světice řídila. Jako by nám je napsala ona sama...

ÚTERÝ 14. 11. sv. Mikuláše Tavelič a druhové, mučedníci

Mdr 2,23 – 3,9; Žl 34,2-3.16-17.18-19 Komentář: **Lk 17,7-10**

Nejvyšší vyznamenání a výsada, že vůbec mohu sloužit Nejvyššímu, který by se docela dobře „beze mě obešel“. Postoj, kdy očekávám od Boha odměnu za dobré jednání, je zřejmě nesprávný.

STŘEDA 15. 11. sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve

Mdr 7,22 – 8,1; Žl 82,3-4.6-7 Komentář: **Lk 17,20-25**

Je-li Boží království již mezi námi, jak říká náš Pán, měl bych se více snažit, abych byl jeho dobrým občanem.

ČTVRTEK 16. 11. sv. Markéty Skotské, sv. Gertrudy, panny

Mdr 7,22 – 8,1; Žl 119,89.90.91.130.135.175 Komentář: **Lk 17,20-25**

Je-li Boží království již mezi námi, jak říká náš Pán, měl bych se více snažit, abych byl jeho dobrým občanem.

PÁTEK 17. 11. památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice

Mdr 13,1-9; Žl 19,2-3.4-5 Komentář: **Lk 17,26-37**

Nejsem snad příliš ve světě zabydlený? Pozor, aby mi rychlý příchod Pána – na který se těší ti, kdo žijí vnitřním životem – vlastně nepřekážel...

SOBOTA 18. 11. Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla

Mdr 18,14-16; Žl 105,2-3.36-37.42-43 Komentář: **Lk 18,1-8**

Vytrvalost v modlitbě neznamená snad jen její opakování. Možná spíš věrný vztah k Tomu, o kterém věřím, že sám zná mé potřeby.

33. neděle v mezidobí - Cyklus A - 19. 11. 2023

Poslední neděle blížícího se závěru církevního roku otevírají téma posledních věcí v životě člověka i světa. Dnes se můžu ptát, co jsem skutečně učinil, aby evangelium, dobro... mohly růst. Lze ale také zahlédnout obraz tolik typického lamentování nad poměry, které zastírá skutečné skutky pro evangelium.

1. ČTENÍ

Text je výběrem veršů ze závěrečné kapitoly Knihy přísloví, v hebrejštině má charakter hymnu. Chvála dobré manželky byla pro pisatele symbolem požehnaného života vedeného moudrostí. Přeneseně jde o chválu správného životního postoje nejen ženy, ale i manžela hledajícího Boží moudrost.

Př 31,10-13.19-20.30-31

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu, po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své ramě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

ŽALM 128

V duchu prvního čtení nejde jen o radost nad dobrým životním partnerem, ale také nad správným postojem k životní moudrosti.

Odpověď: Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, – kdo kráčí po jeho cestách.

– Budeš jísti z výtěžku svých rukou, – bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva – uvnitř tvého domu.

– Tvoji synové jako výhonky oliv – kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnan muž, – který se bojí Hospodina.

– Ať ti Hospodin požehná ze Siónu, – abys viděl štěstí Jeruzaléma

– po všechny dny svého života.

2. ČTENÍ

Nejstarší apoštolský list a nejstarší kniha Nového zákona (snad z roku 51 po Kr.) mluví také o posledních věcech. Tehdy, stejně jako dnes, se lidé ptali, kdy to bude a zda se máme posledního příchodu Krista bát.

1 Sol 5,1-6

Co se týká času a chvíle příchodu Páně, není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou lidé říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout.

Ale vy, bratři, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj.

Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad námi právo! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a strážliví.

EVANGELIUM

Matoušovo evangelium uzavírá Ježíšovu veřejnou činnost čtyřmi podobenstvími. Všechna směřují k poslednímu soudu (o věrném služebníkovi, o deseti družičkách, o hřivnách a o posledním soudu). Zjevný důraz je kladen na odpovědné chování ve srovnání s pouhým strachem či útekem před zodpovědností. Hřivna (řecky talent) je 30 kg (např. stříbra), šla by srovnat s hodnotou řady milionů korun.

Mt 25,14-30

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl.

Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování.

Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: ‘Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.’ Pán mu řekl: ‘Správně, služebníkovi dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojd’ se radovat se svým pánem.’ Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: ‘Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.’ Pán mu řekl: ‘Správně, služebníkovi dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojd’ se radovat se svým pánem.’ Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: ‘Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.’ Pán mu odpověděl: ‘Služebníkovi špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hod’te ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.’“

K ZAMYŠLENÍ

Podobenství o hřivnách je v Matoušově verzi podáno tak, že každý, tedy i málo zdatný, dostává od Pána možnost něco podniknout. Klíčové je Pánovo očekávání, že se služebníci vrátí s nějakým užitkem, i kdyby byl malý. Jako by ani nezáleželo na svěřené hodnotě, ale důležité je, co služebník udělal pro to, aby zhodnotil svěřené. Třetí služebník „brblá“ na svého Pána, ale nedělá nic! Právě obraz lamentujícího služebníka je pro církve tak typický. Pán však nebere lamentování vážně. Jeho otázka zůstává a nelze ji zamlžit: „Co jsi skutečně učinil?“